

АНА, КЕЛЬ, БЕРАБЕР ОЙНАЙЫКЪ!

Баларымызнынъ «Ана, меннен ойна!» киби риджаларына эксериетте «Вакътым ёкъ, балам, даа сонъра, озюнь ойнаса» киби джевап берильмеси эпимизге таныш бир алдыр. Бизим суръатлы заманымызда эп арекет ве фаалиетте, иш тубюнде, богъаз давасында, базада исе, садедже эрингенимиз я да анъламагъанымыздан эвлятларымызны дикъкъатсыз къалдырамыз. Бала исе, энъ якъын инсанларнынъ таянчы, дес-теги, дикъкъаты, севги ве ишанчына сонъ дередже мухтаждыр.

Асылында, балагъа дикъкъат этмек керек дегенде, онен берабер кечирильген вакъытнынъ чокълугъы дегиль де, даа чокъ кейфиети эмиетли олгъаныны къайд этмек керек. Баланынъ янында эр кунъ сабадан акъшамгъадаже булунып, айны вакъытта алякъа – сыз, первасыз къалмакъ мумкюн. Ве, аксине, кунъде бир ссат олса биле, баланен эль-эльге, юзь-юзьге сырдашмакъ, сухбетлешмек, маневий багъларны къурмакъ мумкюн. Дюнъянынъ белли алимлери ана-бабанынъ не къадар мешгъуль олгъанына бакъмадан, баласына кунъде аз олса да, яни ич олмагъанда, 15 дакъыкъасына айыр-ып, бутюн ишлерини къалдырып, вакъыт ве дикъкъатыны сарф этмекнинъ муимлигини тасдикълайлар. Айны шу 15 дакъыкъада, бу не къадар аз олса да ана-баба ве бала арасында маневий багъ къурула, анджакъ балагъа айырылгъан вакъыт, баланынъ озюне эмин, сербест, акъыллы ве идракли, бахтлы эвлят олып сьмесине ярдымджы олур. Гузель ана – эвинде мукеммель темизлик япкъан ханым дегиль де, бахтлы баласы олгъан анадыр, дейлер.

Асылында, баланен берабер файдалы ве меракълы вакъыт кечирмекнинъ усул ве имкянлары гъает кеништир. Шимдики заманда бу имкянлар даа чокъ ве чешит – чешиттир. Махсус оюнджакълар - лото, домино киби, ве бир чокъ дигер оюнлар, ренкли пластилин, конструкторлар ве иляхре вакъытны эр тарафтан файдалы ве меракълы кечирмеге ярдым этер. Азбаргъа чикъып, ава денъишмелерини берабер хаял этмек биле мумкюн. Огълан балалар бабаларынен курешиекни, сакъланчакъ оюны, футбол ойнамакъны севелер. Баланен чокъча лаф этмек, алы, вазияти, истеклеринен меракъланмакъ ичюн исе, айры вакъыт керек дегиль. Эр бир имкяндан файдаланып, яни ювундыргъанда, кийиндиргенде, сачларыны тарагъанда олсун, эвлядынъызнен чокъча лаф этмеге, онынъ суаллерине толугъа джевап берип, бильги ихтияджыны къанаатлендирмеге, дуйгъуларынынъ да къаршылыгъыны бермеге тырышынъыз. Аиледе акъшам устю чай башында топланып, кунъ девамында олып кечкенлерни, я да келеджекке планларны музакере этмек я да юкъугъа ятмадан эвель, эп берабер ренкли китапны саифелеп, невбетнен окъумакъ, ресимлерге бакъып анълатмакъ киби, кучук адетлер къорантада тынчлыкъ, раатлыкъ, муаббет, севги муитини сакълап, аиле азалары арасындаки багъларыны, мунасебетлерини, мусбет дуйгъуларыны къавийлештирмеге ярдым эте билир.